

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 92 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 3 DE JORIOL DE 1909 * * *

PARLEM DE SOCIALISME (1)

Fa una partida de dies que fresca per Mallorca un *compañero* vingut de València pagat pels socialistes mallorquins, pera fer propaganda *socialista y societaria*, segons diuen uns cartells verméis flametjants que hi ha pels cantons.

Parlem idò de socialisme, ara qui el mos volen posar de moda.

Hi ha una religió qu'es diu el brahmanisme, que dona culte a Brahma, y que té els seus deus principalment a l'Índia.

Segons creencies, el deu Brahma engendrava cinc castes d'homos. Uns li nasqueren de la boca, els *brahtuans* (sacerdots); altres dels brassos, els *chatries* (guerrers); altres dels costats, els *vaisciyes* (agricultors) y altres dels peus, els *sudres* (servidors). Ademés d'aquests n'hi hagué uns altres qu'es diuen *paries*, que no's sab ben cert d'ahont nasqueren, que tenen s'alé impur, sense cap dret, y ab tots els devers y obligacions qu'es puguen imaginar.

Avuy en dia el deu Brahma, també existeix devers Europa, pero li han canviat el nom, es diu el Socialisme. Ab la diferencia, que no engendra més que dues castes, la dels beneis y la dels... *vius*. Aquests son nats del ventre del deu, y aquells no's sab cert tampoc d'ahont puguen sortir.

El socialisme té magnífics temples. A París l'hi diuen *Bolsa del Treball*; allà no hi ha més que dues ceremonies, fer discursos y moure revolucions quant es hora de sortir en mitx del carrer.

Els discursos los fan els... *vius*, els tirs los tiren els pobres beneis. Y en tot y usar armes no son guerrers, sinó *paries*. Demunt ells pesen totes las càrregues, inclús la de mantenir els *vius*.

Uns y altres componen la gran religió qu'es coneix ab el titol de *Confederació general del Treball*, o més curt, la C. G. T.

Fa un quant temps que a Draveil-Vigneux, els *paries*, feren foch quantre les tropes, y es natural, en moriren una partida d'ells; mentres tant els *vius* estaven constituïts en *Comité permanent*, envoltats a un escalfapanxes, y encare hi serien si la policia no hi fos anada per invitarlos a mudarse de casa, y los dugué a la presó. Però no eren homos que estiguessen acostumats a n-el *rancho celular*, y la *Bolsa del Treball*, s'en cuidá de

durlos el dinar cada dia, y no hi havia a n-el *menú* més que un parell de coses de poca importancia, com, per exemple, ostres faisans, perdius, Budeus, Champagne etz.

Els gastos corrien a conte de la C. G. T., es dir, a carrec dels pobres *paries*.

¿Qu'ha succeït? que els *huéspedes* han sortit de la presó tan frescs com hi entraren, y els *paries* tenen exactament la mateixa fam que tenien antes; axò si, hi ha unes quantes viudes més y per lo tant unes quantes cases sense el nostre pa de cada dia.

Aquesta historia, jobrers que llegiu CANOSTRA! es completament certa.

¿Sabreu badar els ulls a devant els vius que vos volen embaucar? ¡Fora discursos ni monserges socialistes o societaries! Axò no son més que un esplet de falsedats històriques, filosòfiques, teològiques y socials, que no farán més que dividirvos en les dues castes de qu'abans vos parlava, una la dels *vius*, l'altre, la dels *paries*. axò es, la dels qui paguen, callen, miren y... tenen fam, mentres els primers menjén a te qui te.

B. J. C.

ALS HUMILS

¡Oh cors humils en la pobresa,
qui, de tothom desconeguts,
dins una santa senzillesa
desconeixeu vostres virtuts!

La gent qui llúu y més s'agita
bé vos trepitja indiferent,
com fa pel camp hont no sospita
ccultes mines d'or y argent.

Mes l'àngel pur, desde l'altura,
ab lo vulgar no vos confón:
bé veu que sou ab feyna dura
miners de Deu en aquest món.

¡Ah! si de Deu pel ministeri
guaytar a voltes m'heu permés
de vostra vida en el misteri,
¡ab quin afecte m'heu cor-prés!

Jo havia vista la grandesa
de les humanes majestats,
y més sublim la reialesa
de fronts pel geni consagrats.

Jo havia vista l'aureola
de les virtuts qu'han de lluir
demunt la mística farola
per ensenyar y dirigir.

Bé prou devant tanta eminencia
rendit havia mon tribut
d'admiració, de reverencia,
sense romàndren abatut...

Mes ¡ah! devant la senzillesa
de vostra obscura majestat,
¡oh cors humils en la pobresa!
jo sent mon cor humiliat.

Just al rendirvos homenatge
me trob a mi lleuger y buyt,
sols remorós d'un vá fullatge
com la figuera sense fruyt.

A vostres peus me postraria,
tot demanant a Deu perdó
d'aqueix renom qui m'apropia
un mèrit vá de qualque dó.

Jo sent el reny involuntari
qu'ab dolç silenci me fareu,
quant ab l'humil Rey del Calvari
dins l'esplendor vos alçareu.

Jo sent la vostra poesia,
de Nazareth efluvi sant:
jo de bon cor vos cantaria;
mes ¿que us importa del meu cant?

Deixaume, donchs, en alt silenci
glorificar qui us esculli...
Per que de mal Ell me defensi,
¡oh cors humils, pregau per mi!

MIQUEL COSTA, PRE.

De el Boletín Obrero.

UN MIRACLE DE LA PRECIOSA SANC DE NOSTRE SENYOR JESUCRIST

NARRACIÓ

La narració del miracle que anam a contar fonc presentada a n-el segon Concili de Nicea (787), baix la forma d'un discurs. Vet-aquí la traució abreviada.

I

Berit es una ciutat dependent d'Antioquia, situada vora els confins de Tyr y Sidón. Els jueus hi eren nombrosos a n-el segle VIII.

Un cristiá qu'havía llogat una casa veinada a la gran sinagoga, tenia a sobre el seu llit una imatge de nostre adorable Redemptor, en pintura. Al cap d'un quant temps volgué cercar una habitació en un altre endret de la ciutat, y, al durse'n els mobles, s'olvidá de la imatge del Salvador. La casa abandonada aná

(1) Retirat del número de dissapte passat.

després a llogarla un jueu, qui s'hi instal·là sense fixarse en la imatge de Jesucrist que hi era restada.

Un dia en que'l jueu tenia a dinar a casa seua un de sos correlligionaris, son hoste alçant els ulls, s'adonà del Nazare.

—¿Com, exclamà tot seguit, tu, jueu, tu guardes una tal pintura?

Y va desfogarse en blasfèmies que no podem repetir.

Al sortir de la casa, anà incontinent a denunciar el fet als caps de la sinagoga. Aquests l'endemà acudiren a dit lloc, guiats per el delator y acompanyats d'una multitud de jueus. A la vista de la imatge, s'ompliren de furor contra aquell que habitava a la casa, y lo declararen excomunicat. Després ells baixen la pintura y diuen:

—Fassem burles d'aquest Jesús, com en altres temps ho feren nostres pares.

Y se posen a escupir a la santa imatge. a donarli bofetades y a insultarla de mil maneres.

—Hem sentit a dir que nostres pares traspasaren ab claus les mans y peus de Jesús; fassem are lo meteix a son imatge.

Y enfonzen claus en les mans y peus.

—Nostres pares li donaren a beure fel y vinagre en una esponja.

Y apliquen una esponja plena de vinagre a la boca de Crist.

—Ells li pegaren colps de canya a la testa. Fassem ara lo meteix.

Y copejen la testa de l'imatge.

—Nostres pares li foradaren el costat ab una llança.

Y fent portar una llança, els caps de la sinagoga la donen a un dels assistents pera que foradi l'imatge.

Mes vet-aquí de que la farida ne surt sanc y aygua en abundacia. Aleshores aquests caps, enfurismats, digueren fent burla:

—Els cristians volen fer creure que Jesús feu gran nombre de miracles; duguein aquesta sanc y aquesta aygua a la nostra sinagoga, y enviem a cercar els malalts. Els untarem ab aquesta sanc y veurém si lo que diven els cristians es veritat.

II

—Axí ho feren. Y un vas que acostaren a la ferida quedá prompte plè.

Els jueus el duen a la sinagoga, mentres que alguns van a cercar malalts.

Y es el primer un paralític de naxensa, conegut a tota la ciutat. Ell s'axeca y camina, desde que ha tocat aquesta sanc.

Després venen cegos, posseits, qui son subitament guarits per virtut de la sanc maravellosa. Prompte la sinagoga es petita pera donar cabuda a n-els malalts que hi duen y a la multitud que'ls acompanya.

L'emoció es indescriptible.

A la fi, rendits per aquests prodigis, els sacerdots dels jueus, els ancians del poble, els homes, les dones, els infants en gran nombre criden:

—¡Gloria al Crist que nostres pares crucificaren, y que nosaltres hem crucificat en son efigie! ¡Nosaltres creym en ell! ¡Qu'ell nos perdoni!

Y se'n van plegats a n-el bisbe, li presenten l'imatge, li contenen els miracles operats per la sanc que d'ella es sortida, y demanen el bautisme. El bisbe, ajudat de sos clergues, els iniciá de moment en els misteris de la fé, després los administrá el bautisme durant molts de dies, y al fi purificá la sinagoga y en feu una esglesia dedicada a Crist Salvador.

Moltes altres sinagogues de la ciutat foren convertides també en esglesies a petició dels jueus, y una gran joia esclatá a Berit, no sols a causa de les curacions, sinó també per la vida de la gracia propagada a tantes ànimes.

Resta afegir que'l bisbe de Berit posá la sanc miraculosa en ampolles de cristall, les distribuí a diverses esglesies invitantles a celebrar la festa de l'imatge del Salvador el dia 5 dels Idus de Novembre.

TRADICIONS POPULARS

MALLORQUINES

LO QUE VA SUCCEIR COM EL REY EN JAUME

ESTAVA A SES PORTES DE LA MORT (1)

¡Ja les ne va sebre de greu a n-es moros que'l rey En Jaume los tragués de Mallorca! No hi havia qui'ls aconortás.

Prou que'n tenien de ganes de tornar, pero'ls havia escalivats massa fort el rey En Jaume, i no s'hi atansaren a tornar mentres ell va esser ple de vida.

Com va esser molt vey, les arribaren noves de qu'era caygut malalt, i que ja estava a ses derrereres de tot.

Aquí'l rey moro arma una partida de galiotes, s'hi embarca amb una mala fi de gent, i desembarquen devora *Sa Punta de N'Amer.* (2)

El rey En Jaume hu sap, i diu:

—¡Posaume fermat demunt es cavall, i dexaumos fer.

No hi hagué altre remey que ferho axí, porque'l rey En Jaume s'hi mirava molt en so manar una cosa; pero, en manarla, s'havia de fer, sortís des llevant, sortís des ponent.

Sobre tot, el fermen ben fermat demunt es cavall, que no pogués caure, i amollen a n-es cavall.

I heu de creure i pensar qu'aquell animalet ja es partit de quatres, com la bala, cap a n-es moros!

Es moros el colombren de lluny, i s'esclamen, tot astorats:

—¿Qu'es axò? ¿I axò no es es cavall de l'Emperador?

Axí anomenaven ells el rey En Jaume.

Com més s'hi va anar acostant, e-hu veren ben clar qu'era ell, i les va entrar una por tan feresta a tots, que no pensaren més que en

(1) Aquexa tradició recorda lo que conta En R. Muntaner dins al cap. XXVII de la seua Crònica, que, trobantse el Conqueridor, la derreria de la seua vida, maialt a Xát va, veentse aprop un eczèrcit de sarrains, maná: «Ara tost pux llevar no'm puch, ixca la mia senyera, e feyts portar mi en una anda entro siam ab los moros malvats... E axí com ho mana, axís feu». Pero son fill En Pere hi va arribar primer, i va arronsar completament els sarrains.

(2). Devora So'n Servera.

donarho a ses cames.

—¡Qui's pot salvar, que's salv! deyen tots, fogint cap a ses galiotes, tan depressa que's pegaven am ses falons pe'ses anques.

S'embarcaren, i ¡cap a Alger manca gent!

I sa por que tenien qu'aquell dimoni de cavall no prengués per dins mar, i no'ls afonás totes ses galiotes amb una potada.

El consideraven capaç d'axò i de molt més.

ANTONI M.^a ALCOVER, PRE.

HOMENATGE AL SR. ALCOVER

La festa que celebrá Mallorca literaria y regional, diumenge passat, resultá un esclat d'entusiasme y amor envers son Poeta, últimament proclamat Mestre en Gay Saber.

Per devant D. Joan Alcover, aquests dies han passat en recepció tributaria, desde l'humil fill del poble qu'esborrona aquesta quartilla, fins a les més altes eminencies de la política y de la literatura de Mallorca y Catalunya. Devant Ell, tothom s'ha tret el capell ab respecte, rendintli homenatge d'admiració y amistat. CA-NOSTRA, no menos entusiasta, s'adhereix a la manifestació d'estima y apreci de qu'es objecte, a n-el qui ha sabut cantar en graciosa delicadesa de sentiment la vida y la bellesa de la Roqueta.

EXCURSIÓ ESCOLAR

Iniciada pels entusiastes professors d'Alaró, Ilomar y Lladó, y corroborada pels dos mestres de Binisalem, Barceló y Fornés, se verificá el 17 de Juny, del modo que a continuació, en senzilla forma, dam els detalls.

Unides les dues escoles d'Alaró, arriben a Binisalem, aont, també unides les dues escoles públiques de nins d'aquesta villa, los reben a l'entrada del poble, y, després de saludarnos ab patriòtics cants, tots els nins, formant un sol estol, entran a la població, essent admirats per tothom, y després de visitar els edificis-escoles y els objectes més importants som obsequiats ab un *lunch* pels Mestres de Binisalem. (Tots els nins prenim nota de lo de més relleu per compondre una memoria).

Llavors emprenim de nou la marxa cap a Biniali, poble molt amable y hospitalari, cada casa se nos era oferida per posada, mos dirigim a la escola pública, que trobam tancada, (eren les dotze), la casa de més aprop mos dona hostalatge, els excursionistes amb bon dalit menjam la racció que ja duim preparada; arriba després de pocs moments, el senyó Mestre de dit poble, que mos acompanya a visitar lo principal.

El senyó Vicari, D. Toni Amengual, mos reb ab suma amabilitat, nos acompanya a visitar la molt ben adornada iglesia, en la qual recitam alguns apropiats cants. Sortim, mos despedim amb ternura de tan afable població, y cap a Consell y allà no mos fan menos cas, antes d'arribá a l'escola pública, ja som convidats a refrescar pels senyors de Can Ribac. Visitem després el senyó Mestre, que mos reb ab grans atencions. Tornam emprende'l camí y a la sortida d'aquell poble ens detenim, y, després de triste despedida, (sempre hagueren anats plegats) uns prenim cap a Binisalem y els altres a Alaró.

Molts son els fins que en les excursions se conseguexen: En primer lloc son de resultats pedagògics, puis mediant dits pasetjos, els nins van aprenguent, en l'auxili dels mestres d'una manera recreativa, intuitiva y práctica idees exactes de quantes coses van obser-

vant, (lo que es difícil sense sortí de l'escola). Al mateix temps se fortifiquen l'organisme físic, mediant l'ecsercissi a l'aire libre; se estableixen relacions socials, d'amistat y germanor entre els nins dels pobles limitrofes, que encare que avuy, per la tendra edat, no tenguén influència, demá serán els homos dels anomenats pobles. Algun d'ells serà es Batle, l'altre el metje, en fi, tots, en general, y cada un en particular, desempenyarán el càrrec que la divina Providencia li haja senyalat, el qual podrán cumplí tant millor y en més ventatge com més s'ajudin mútuament. Puis bé, atenant a lo dit ¿que més hermós y digne d'aplaudí que l'unió entre dits habitants? que més humanitari y cristiá que gravar dins el cor tendra de dits escolars, (mediant l'exemple práctic dels professors, a la vista dels alumnes) les máximes divines: Tots som germans. ¡Amavos uns en sos altres!! ¡Avant, puis, educadors y educants, regenarem la nostra estimada patria!!

JOAN TORRENS

(alumne de s'escola de Fornés).

FESTA EXPIATORIA

El setmanari CA-NOSTRA, s'adherí ab entusiasme a la Festa expiatoria de la blasfèmia qu'a n-el temple de la Sagrada Familia, de Barcelona, se celebrá en la diada de Sant Pere. Els partes diuen que fonc un acte d'un èxit superior a tota ponderació, acostantse a la Taula Eucarística alguns milenars de feels, especialment obrers.

La proclama de la festa ens arribá tart per insertarla al número anterior, però no volem privar a nostres llegidors de sos principals párrafs.

Diu així:

«A cada afirmació cristiana hi vé tot seguit la negació diabòlica.

Tot pregona en l'Univers la potestat de Deu Criador i tot canta a sa manera ses excel·lencies: pero com que'l diable no pot fer emmudir aquest gran llibre, ni pot entelar sa bellesa, s'aferra al home, ser racional i lliure, que no té altre fi que alabar a son Deu per totes les altres criatures, i enterbolintli el cervell i recremantli ses entranyes per l'òdi, s'apodera de sa llengua i la blasfèmia horrible surt de sa boca en lloc del cant de lloansa que hauria d'entonar en harmonia i en nom de la naturalesa inconscienta, com a l'obra més perfecta que n'es.

La blasfèmia es el pecat més incompreensible. Si no creus, blasfem ¿perquè renegues? aleshores te convertexes en un brut vulgar que's rebeja, com els porcs, en sa propia bruticia; i si encara creus, si no s'es apagada del tot la llum de la Fè en el teu cor i saps que'l poder de Deu no te límits ¿vols tu metex, insensat, trevar sa misericordia que tant la necessites pels teus innombrables pecats de tota llei?

Però hi ha més encara: si personalment fa tant de mal la blasfèmia, no'n fa menys col·lectivament, perquè ja sabem que Deu castiga a n-els pobles pels pecats individuals. Per axò, vosaltres que renegau, feu un mal immens a Catalunya y a Mallorca ¡congriau la ira de Deu demunt la vostra Mare!... Pensauhi bé i aturavos.

Escapulons

CONVERSIÓ.—Fa pocs dies va morir a Valencia, en un hospital, el que fins fa poc havia estat director de *El Radical*, periòdic anticlerical *enragè*, que s'ha publicat molt de temps a n-aquella ciutat. Abans de morir va convertirse havent rebut Deu aquesta especial gracia al esser abandonats pels seus. (E. P. D.)

FELICITACIÓ.—Molt efectuosa es la qu'ha rebuda del Excm. Sr. Nunci de Sa Santetat el R. P. Palau, S. J., pels seus incansables treballs per l'«Acció Social Popula.»

ALEMANIA Y EL PONTIFICAL.—El digne de notarse la religiosa actitud que demostren els catòlics alemanys a favor del Pontificat Romá. Son la friolera de 160.000 qui han demanat ab un erudit missatge al Emperador, el restabliment de la soberania temporal dels Papes.

ESPANYA Y ELS CATÒLICS.—Vegent els treballs de rectificació dels cens que fan els partits polítics lliberals, els Catòlics se reanimen y desperten, persuadits de que no basta resar y plorar devant el mals de la Religió y de la Patria.

Desde ses columnes están fomentant tant saludable moviment els importants diaris de Madrid: *El Universo*, *El Correo Español*, y *El Siglo Futuro*.

RETALLAM D'UN DIARI MADRILENY.—«El lo que va de semana, ya en el ruedo, ya en capeas, han sido heridos de mas ó menos gravedad, cinco profesionales del noble arte del toreo y seis aficionados.

«A este paso los españoles vamos á quedarnos huérfanos de ese espectáculo nacional, tan nacional que es el que nos coloca en primera línea entre los pueblos de pelo en pecho.»

¡Jesús, María, Joseph! ¡Sembla mentida que en aquest temps de l'electricitat y de la radiotelegrafia, puga calificarse una festa bárbara de noble arte y d'espectáculo que nos coloca en primera línea!

¡Com deven riure els alemanys, els nort-americanos (sobre tot els nort-americanos) y els inglesos quant llegexen semblants quixotades!

Noves d'Inca

—Nombrat de Real Orde, batle d'aquesta ciutat, D. Joan Alzina, dijous prengué possessori de la vara ab satisfacció del poble en general, qu'ha vist ab bons ulls tal elecció en persona tant honrada y prestigiosa.

Rebi el Sr. Alzina nostra coral enhorabona y conti ab la modesta cooperació de CA-NOSTRA en tots els afanys qu'emprengui per la cultura y engrandiment de la ciutat d'Inca.

—Es estat viaticat D. Joan Pujades germá dels dignes sacerdots D. Miquel y D. Guillerme d'aquesta població.

Molt celebrariem el millorament de nostro amic en la greu malaltia que sofreix.

—S'es despedit de nosaltres, el jutje Instructor d'aquest partit, D. Elías Rivas Marti-

nez, per una temporada que s'en va a passar al costat de sa familia en Silleda (Orense)

Deu lo quart de perill y torni en salut tant intel·ligent funcionari públic.

—Els aubarcocs que comensáren a pagarse al baix preu de 2 pessetes el quintá, en la obertura de noves fábriques apenes si s'ha conegut pel seu valor, puis sols se paguen a 2'50.

—Sabem que'ls dies 10, 11 y 12 d'aquest més, els Germans de les Escoles Cristianes, tendrán uberta una esposició dels treballs litogrífics de sos alumnes.

La esposició estarà instalada dins les arcades del pes del bessó perque puga esser visitada del públic.

—Creim que'ls nostros lectors nos agrairán la sigüent notícia per referirse a una persona molt coneguda entre'l poble mallorquí.

El R. Pare Canas, uns dels Missioners que durant alguns anys han donat Missió en nostros pobles y que a Inca se fé popular en l'ensenyansa y direcció dels cants religiosos en la Missió que se doná antany, l'altra dia s'embarcá pels Estats Units, no per cercar fortuna com els deinés emigrants, sinó per doná a coneixer y fé estimá a Deu y dur la cultura a n-els qui encara no la tenen.

S'acaba de rebre carta qu'ha tengut bon viatge y que ja's troba a Filadèlfia lloc aon se dirigia per seguir la seva vocació sens més mires que les del cel.

—Trés funcions ha donat el ventrílocuo senyor Rousel en el teatre de la plassa del Sol, obtenguent un èxit complet a cada una. La concurrència que tots els dies no ha dexat ni un recó buit del teatre y els picaments de mans que s'han tributat a n-el citat ventrílocuo bé ho demostren.

Diumenge prop-passat doná la funció de despedida. Com sempre ecsecutá els nous jocs de mans ab una lliquesa admirable y tengué converses ab les figures de bulto y moviment, ja de prop, ja a certa distancia, fent riure per llarc a n-els concurrents.

—No podem publicar el programa complet de les festes que diumenge, 11 del corrent, tendrán lloc en el puig d'Inca. Més si sabem que hi haurá ofici solemne ab sermó per Mossen Joan Quetglas y música el matí, y varis festetjos ab acompanyament de música el capvespre.

A fi de que'l públic pugui pujar econòmicament al citat puig, la Junta de Sta. Magdalena ha conseguit qu'el matí a les 9 y el capvespre de 2 a 5, hi hage carruatges a la plassa de l'Iglesia d'aquesta ciutat, que a raó de trenta centims de pesseta per persona les transportará fins a la primera volta del camí del puig.

Es casi segü qu'allá dalt hi haurá una fonda que servirá dinars de 1.^a y 2.^a classe a preus econòmics. S'está gestionant.

—Dimars propvenent a vespre hi haurá una funció extraordinaria en el teatre Centre, organizada per la Comissió de festetjos, a tenefici de les festes cíviques y obres de Sta. Magdalena.

Hi pendrá part l'aplaudit ventrílocuo Rousel, en prova d'agraiment a n-el públic inquer, tractantse com se tracta ab dita funció de fomentar unes obres purament inquieres.

Se projectarán sis hermoses películes y se posará en escena la divertida pessa «Ous passats per aigo». Ab un programa tan atractiu es segü que les entrades s'agotarán.

«AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.»

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat a n-el mercat d'aquesta ciutat:

		Pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	98'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	17'50
Xeixa id.	id. de 00'00 a	00'00
Ordi novell.	id. de 00'00 a	09'50
Ordi foraster.	id. a	00'00
Sivada.	id. a	08'50
Ídem forastera.	id. a	07'00
Faves novelles.	id. a	16'50
Ídem ordinaries.	id. a	00'00
Ídem pel bestia.	id. a	17'00
Blat de les Indies	id. a	16'00
Siurons.	id. de 00'00 a	28'50
Fasols.	id. a	26'00
Monjetes de confit	id. a	50'00
Ídem blanques.	id. a	24'50
Figues seques	el quintá de 00'00 a	09'25
Safra	s'unsas de 00'00 a	02'75
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena 00'00 a	01'20
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'00

Cultura Popular

UN RELOTJE MÓNSTRUO

A la torre d'una esglesia de Malines (Bélgica) hi ha un rellotje que se n'ha duit per molt de temps la gloria d'esser el més gros del món, ja que la esfera tenia de diàmetre 11'72 metres. Però desde 1906 li aguanya un de New Yorck, que mideix 12'35 metres, instalat en la fatxada d'una casa grandiosa, pera anunci de la Companyia de sabons y perfums de Colgate.

La maneta, o millor, la manassa de les hores, té 4'36 metres, y el contrapés 2'38 metres. Pesa 226 kilos o sia unes 23 arrobes.

La maneta dels minuts té 6'10 metres y el contrapés 2'70. Pesa 291 kilos, que son prop de 30 arrobes.

La circumferencia de l'esfera té 36 metres de vol.

Cada senyal de minut té una lampareta eléctrica.

A les manetes hi porta: 42 lámpares en la dels minuts y 25 en la de les hores.

Les hores van marcades per retxes negres que tenen 1'68 de llarch y 7 centimetres de gruix.

El péndul té una barra de 2'43 metres, fá una oscilació cada segón y mitj. Pesa tres arrobes la barra sola y 15 arrobes el llantre del cap de vall.

El pes motor de tot el relotje es de 675 kilógrames, y s'ha de pujar cada setmana, y desplega 94 metres, ide corda. Aquest pes se necessita pera dominar les manetes contra la força del vent.

Els passatjers dels barcos, de llarga distancia, veuen l'hora per demunt de les cases de New Yorck.

Entreteniments

Soluciones als passa-temps del número passat:

Fuga de consonants:

Ma mare, vos que no veis
qu'un poch massa us sou torbada?
Jo estic d'ell enamorada

fins a sa rel des cabeys,
y ara darne conseys
es com que doná remeis
a una qu'está enterrada.
Endevinaya.—Un cuc de seda.

FUGA DE CONSONANTS

.e.a .e.a.i, .a..i.a,
.o.a .ue .o. .e.a.eu
a.-e. .o..a. .o.a.eu
.a.ye. .u..a .o.i.a

ENDEVINAYA

Es vert y no es juavert,
es groc y no es aubercoc,
té espines y no es peix
té corona y no es rey
y agrada a n'en musley.

Soluciones a n-el número qui vé.

La Bona Causa

Llibreria d'en MIQUEL DURÁN

BIBLIOTECA DEL DRET VIGENT.

Consta de trentatres volumens que representen altres tantes lleys fonamentals, ademés els reglaments y totes les disposicions qu'avuy están en vigor. Totes les materies están comentades, concordades, anotades y van precedides d'un estudi preliminar.

A pesseta el tom en cartó y 1'50 en tela.

Obra recomenable

Vida de la venerable Mare Sor Clara Andreu, Religiosa Gerònima a n-el Monastir d'Inca, ab un apèndix històric de nostra ciutat per Mossen Joseph Barbari.

A n-els toms en rústica novament enquadernats s'hi es afegit el follet *Nuevo sepulcro de Sor Clara Andreu*, ultimament publicat y escrit per Mossen Nadal Garau, Canonge Decretoral.

Enquadernat en tela se venen a nostra Llibreria y a n-el Convent de Gerònimes d'Inca a 4'50 pessetes.

Encàrrecs,

prontítut

S'en fan seguit, seguit, per les principals llibrerias y centres editorials d'Espanya y l'Estranger, prova que's serveix bé y que poden confiar tots els encàrrecs que vulguen ab l'esperansa d'esser ben atesos.

Tinta doble negra

Provaula: es superior, procedent de la Casa ESCOFET, de Barcelona, a 5 reals el litre.

També n'hi ha de corrent que no es gens despreciable a tres reals el litre.

Ja hu sabeu: carrer de Mallorca 1, Inca.

Recordatori

PELEGRINACIÓ MALLORQUINA A LOURDES

Festes del cinquentenari de la derrera aparició de Maria Inmaculada.

(de 12 a 18 de Juliol de 1909)

PER MOSSEN S. G. Y S.

Aquesta obreta se ven al preu de 40 cèntims a nostra ADMINISTRACIÓ carrer de Mallorca, 1, Inca; y a Palma en les llibrerias religioses de can Guasp, carrer de Morey, y can Frau, de sa Costa d'en Brossa.

Llibres de Premis

S'han rebut gran varietat de llibres de regaló propis per obsequiar a sos dexebles els mestres d'escola, ara per final de curs a preus sumament módics. ¡Ala, a aprofitar l'ocasió s'ha dit.

ALMACENES SAN JOSÉ DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES, SASTRERÍA Y CAMISERÍA.
LA CASA MEJOR SURTIDA.
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

RESTAURANT DE LLUCH

Menú que será servit durant l'any jubilar.
PRIMERA CLASSE
2 sopes, 3 plats, dolç, fruita, pá y ví. pess. 4'00
SEGONA CLASSE
1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 2'50
TERCERA CLASSE
1 Sopa, 2 plats, fruita, pá y ví pess. 1'00
Café, llet, xicolati, licors, etz.
Ademés, servici a la carta

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y dobe a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 cèntims mensuals, 2'40 l'any.

Desitjosa aquesta Administració d'escampar la bona lectura y que nostre setmanari estiga a l'alcans de totes les bosses, d'avuy avant, per 50 cèntims mensuals servirem 5 exemplars d'un meteix número, de manera que repartintse entre si els números cinc persones d'un meteix lloc, los vendrá a costar 10 centims mensuals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.